

fuldere Bilkaar end de først tilbudte ikke vilde være et for stort Offer, fremfor at dette Foretagendes Udførelse endnu skal skydes længere ud i den uvisse Fremtid, der maaskee vil, istedetfor billigere, bringe endnu byrdefuldere Bilkaar. Udvalget maa derfor tilraade, at Loven ei blot kommer til at indeholde en Bemyndigelse for Regjeringen til at contrahere om Banen indenfor de angivne Betingelser, men at den gives et Indhold, der vil føre til, at der snart skeer alvorlige Forsøg paa at faae en saadan Contract affluttet, og navnlig at der udgaaer offentlig Indbydelse til inden en nærmere fastsat kort Frist at gjøre Tilbud om Foretagendets Udførelse.

Det nu hele Udvalget er enig i at foreslaae en saadan Affattelse af Loven, at den kommer i Overensstemmelse med de foranførte Betragtninger, og hvilket Forslag vil findes anført nedenfor, skal Udvalget bemærke, at, forsaavidt der i dette Forslag findes enkelte Bestemmelser, der ikke udtrykkelig ere motiverede i det Foregaaende, har Udvalget formeent, at det ikke har været fornødent her at motivere disse.

Udvalgets Fleertal (Bregendahl, Fischer, Hage, Hansen, Ballentin) formener nu, at Loven for Tiden bør indskrænkes til alene at omfatte de her foran anførte Bestemmelser med Tilføining, at der bliver at forelægge Rigsdagen ved dens Sammenkomst i dette Aars Efteraar Beretning om Contract er affluttet og i manglende Fald om Grundene dertil, samt at Loven træder ud af Kraft, naar ikke en Contract i Henhold dertil er affluttet inden 1. Aar. Disse Udvalgets Medlemmer formene nemlig, at saalænge der kan være nogen rimelig Udsigt til, at Foretagendet kan ventes udført ved privat Entreprise, er det usnødent at fastsætte de Bestemmelser, der maatte udtrædes for, at Staten selv skulde kunne anlægge Banen, og en Forhandling af et saadant Lovforslag vil ogsaa let kunne gjøres det vanskeligt under den nærværende Rigsdagsamling at faae Sagen gennemført.

Et Mindretal, (Tscherning og G. Winther), der forøvrigt slutter sig til Fleertallets Forslag, anseer det dog fornødent, for at bringe denne saa vigtige Sag tilende, at tage Forholdsregler for det Tilfælde, da ingen Contrahent indstiller sig inden den givne Frist. I dette Tilfælde anseer Mindretallet det nødvendigt, at fremkalde Arbejdets Udførelse ved Statens egne Kræfter, og da at vælge en Linie, som er kort, tilbagegiver Landet dets gamle Bel. for en Landfærdsel, er billig at anlægge og afgiver en god Stamme saavel for Jernbaner, saasom til Jyen, som og for Fortsættelsen i Længderetningen, over Kiimfjorden til Frederikshavn. Naar den her foreslaaede Bane er anlagt, der jo paa en Maade er at betragte som en Fjord paalangs gjennem Landet, vil der kun blive saa Egne i Jylland, der ville have over 4 Mil til et beqvemt Afsetningssted for deres Frembringelser, hvor, naar Handelen frigives, Sælgeren ogsaa vil finde sine Fornødenheder. Mindretallet foreslaaer derfor en Forandring og Udvidelse af den nye § 3, saa at denne kommer til at angive Hovedretningen af en Midtbane. Men medens Mindretallet formener, at Anlægget af denne Bane, som i det Efterfølgende betegnes, bør være det store og vigtige Statsformaal, saa erkjender det villigen, hvor vigtigt det er, kun at benytte en saa ringe Deel af Statens Pengekræfter som muligt i Foretagender af denne Natur; det foreslaaer derfor at indføre saadanne Betingelser, hvorved Regjeringen bringes til at overgive Sagen til den private Virksomhed. Naar dette skeer, maa der naturligvis gives den, som, efter at have bygget Banen, vil drive den i en rum Tid for en passende Deel af Indtægten, en stor, tildeels afgjørende Indflydelse paa Banens Retning.

Udvalgets Fleertals Forslag:

§ 1.

Der bliver af Indenrigsministeriet at udstede offentlig Bekjendtgørelse om, at Regjeringen er villig til at yde i 4 pCt. rentebærende, fra Creditors Side uopfjællige, Statsobligationer indtil 200,000 Rd. pr. dansk Mil som Pris